

Н. Павликівська

О. Павлушенко

**Методичні рекомендації
до написання курсових робіт
для студентів ступеня вищої освіти
бакалавр
спеціальностей
014.01 Середня освіта (українська мова і
література),
035.01 Філологія. Українська мова і
література**

Вінниця - 2019

УДК 811.161.2 (07): 378

Рекомендовано вченою радою факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмах (протокол № від2019 р.)

Рецензенти:

Іваницька Н. Б. -

доктор філологічних наук, професор кафедри іноземної філології та перекладу Вінницького торговельно- економічного інституту Київського національного торговельно- економічного університету.

Кухар Н.І. -

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови, заступник декана факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха з навчальної роботи.

Павликівська Н., Павлушенко О.

Методичні рекомендації до написання курсових робіт з української мови. Вінниця, ФОП Корзун Д. Ю, 2019. 36 с.

Визначено загальні вимоги до структури курсових робіт з української мови, сформульовано поради щодо поетапної реалізації їхньої підготовки й написання, технічного оформлення, подано список рекомендованої літератури, який містить основні найновіші праці із сучасного мовознавства.

Для студентів філологічних спеціальностей і викладачів, які керують курсовими роботами.

УДК 811.161.2 (07): 378

ЗМІСТ

Вступ	4
Підготовка до виконання курсової роботи	6
Рекомендації до написання тексту курсової роботи	9
Технічне оформлення роботи	13
Типові помилки в написанні та оформленні курсової роботи	16
Організація захисту курсової роботи	17
Критерії оцінювання курсових робіт	18
Орієнтовна тематика курсових робіт	23
Список рекомендованої літератури	26
Список використаних джерел	34

Вступ

Курсова робота - важливий етап фахової підготовки майбутнього вчителя-словесника чи філолога-дослідника. Науковий рівень опису проведеного дослідження, грамотність викладу, відповідність оформлення чинним вимогам, уміння студента в процесі захисту обґрунтувати й довести достовірність викладених у роботі лінгвістичних фактів, висновки – все це свідчить про дослідницьку спроможність, володіння загальнонауковою та спеціальною термінологією як засобом спілкування в межах фахової проблематики, професійну компетентність.

Виконання курсової роботи передбачає вироблення навичок самостійної роботи з науковими джерелами, оволодіння різними методами лінгвістичних досліджень, а також спроможність обрати і проаналізувати теоретичну чи практичну проблему, самостійно узагальнити опрацьований матеріал, обґрунтувати висновки.

У системі підготовки майбутніх фахівців ступеня вищої освіти *бакалавр* спеціальностей *014.01 Середня освіта (Українська мова і література)* та *035.01 Філологія. Українська мова і література* в педагогічному університеті навчальними планами передбачено виконання курсових робіт з української мови, з української літератури, а також із методики викладання української мови чи літератури.

Курсову роботу з української мови студенти виконують у 5-му семестрі, одержавши достатню теоретичну базу після засвоєння курсів вступу до мовознавства, української діалектології та сучасної української літературної мови. Це є самостійна студентська робота, яка має реферативно-дослідницький характер, передбачає поглиблене вивчення конкретної лінгвістичної проблеми, опрацювання мовного матеріалу (напр.: Вербальне вираження сенсорних відчуттів у поезії Ліни Костенко ; Семантичне поле номінацій кольору в українській мові). Курсові роботи можуть бути реферативного плану й стосуватися певного аспекту теоретичного осмислення мовознавчих проблем чи детального висвітлення окремих концепцій (напр.: Динаміка синтаксичної терміносистеми української лінгвістики; Граматичний статус займенника в українській мові; Проблема метафори в мовознавстві; Лінгвістична спадщина П. Дудика в сучасній україністиці).

У процесі підготовки курсової роботи студенти реферують відповідну наукову літературу, критично осмислюють її й на основі

цього обґрунтовують актуальність теми дослідження; вони ознайомлюються з різноманітними прийомами наукового опрацювання мовного матеріалу, виробляють у себе навички спостерігати, аналізувати, диференціювати досліджені факти, робити узагальнення й висновки.

Добре знати фактичний матеріал, володіти основною лінгвістичною термінологією, уміти користуватися спеціальною літературою (монографіями, науковими статтями, лексикографічними працями тощо), визначати в цьому масиві наукової інформації саме те, що є потрібним для втілення обраної теми, - це одне з першочергових завдань студентів, передбачених виконанням курсової роботи як самостійного виду навчальної діяльності.

Підготовка до написання курсової роботи

Успіх у виконанні студентом курсової роботи залежить від раціональної організації його науково-дослідницької діяльності: правильного розподілу часу, чіткого планування дослідження, своєчасної реалізації кожного його етапу.

Перший етап у виконанні курсової роботи з української мови - це **вибір теми** із переліку тем, рекомендованих викладачами та затверджених на засіданні кафедри української мови. Цікавою та продуктивною буде праця студента над лінгвістичною проблемою, яка викликає в нього особливий інтерес і прагнення глибше її дослідити.

Починати виконання курсової роботи треба з консультації з науковим керівником, на якій студент узгоджує загальні напрями, зокрема актуальність предмета дослідження, мету й поетапні завдання роботи, обсяг фактичного матеріалу, необхідну для опрацювання літературу.

Другий етап підготовки курсової роботи - **підбір наукової літератури**, що стосується теми дослідження.

Укладаючи бібліографію своєї майбутньої розвідки, студент орієнтується насамперед на найважливіші лінгвістичні праці, рекомендовані науковим керівником, - академічні й монографічні видання, у яких викладені концептуальні засади досліджуваної проблеми. Потім у каталогах бібліотеки добирає літературу, дотичну до теми: підручники для педагогічних ВНЗ із сучасної української мови, монографії, статті у фахових журналах або збірниках наукових праць, словники. Рекомендуємо звертати увагу на прикнижні та пристатейні списки літератури, виноски й покликання в наукових публікаціях, з якими студент працюватиме у процесі дослідження. Варто також послуговуватися джерелами з зарубіжного мовознавства, це дасть можливість порівняти підходи й погляди на предмет дослідження вітчизняних і зарубіжних науковців.

Укладаючи бібліографію, необхідно дотримуватися усіх вимог до бібліографічного опису наукових джерел, зокрема фіксувати такі реквізити: прізвище та ініціали автора (авторів), точну назву праці, місто видання, назву видавництва, рік видання, загальну кількість сторінок для книг або сторінки, на яких розміщена стаття в журналі чи збірнику праць. Якщо це стаття, треба обов'язково занотувати, у якому журналі чи збірнику вона опублікована (рік та номер, сторінки). Наприклад:

Карпалюк Н.В. Стилізація фразеологічних словосполучень у сучасних газетних текстах // Наукові записки Тернопільського нац.

пед. ун-ту імені Володимира Гнатюка. Тернопіль, 2004. С. 87-92.

Тиха Л.Ю. Стилiстичнi функцiї образiв-символiв у метафорах Iвана Драча. // Фiлологiчнi студiї: Наук, часопис. Луцьк, 2002,- №3.-С. 187-191.

Записи бiблiографiчних джерел краще робити на окремих картках, що стане зручним пiд час роботи й оформлення списку використаної лiтератури.

Третiй етап - опрацювання дiбраної лiтератури та аналiз визначеного мовного матерiалу. Спочатку варто ґрунтовно ознайомитися з основними джерелами (пiдручниками, посiбниками, монографiями), а потiм iз додатковими (статтями й окремими розвiдками). Пiд час опрацювання мовознавчої лiтератури студент повинен робити нотатки, критично осмислюючи прочитане. Рекомендуємо видiляти конкретнi визначення, пояснення лiнгвiстичних понять, ориґинальнi висловлювання авторiв, якi вiдображають iхню позицiю, що стосується предмета дослiдження, вказуючи сторiнку, де знаходяться цi твердження, щоб можна було покликатися в тексті курсової роботи на це джерело. Такi записи слiд вести тiльки на одній сторонi аркушiв паперу стандартного розмiру, що допоможе легше орієнтуватися в зiбраному матерiалі. Окремо доречно фiксувати власнi мiркування щодо iдей авторiв праць, проблемнi питання, якi вимагають доопрацювання й уточнення. Iнодi науковi публiкацiї є складними для сприйняття, тому вимагають вдумливого перечитування iх, щоб усвідомити логiку мiркувань автора. Необхiдно вирiзнити окремi положення та звертати увагу на аргументи, якими автор iх доводить. Така робота з лiнгвiстичною лiтературою формує в студента вмiння самостiйно осмислювати дослiджуванi проблеми, коментувати рiзнi лiнгвiстичнi погляди, аналізувати й систематизувати зiбраний матерiал, узагальнювати набутi знання.

Докладне вивчення лiнгвiстичної проблеми, з якою пов'язана тема курсової роботи, допоможе успішно проаналізувати мовний матерiал.

Четвертий етап – зiбр мовного матерiалу для спостереження над ним. Випиувати дослiджуванi мовнi одиницi рекомендуємо в контекстi, що полегшить визначення iхнiх функцiональних особливостей. Таке випиування краще робити на окремих картках, зазначаючи джерело й сторiнку, звiдки взято iлюстрацiю. Це полегшить опрацювання лiнгвальних фактiв, iхню диференцiацiю на групи й пiдгрупи й оперування ними упродовж написання тексту

курсової роботи.

Якщо однотипні мовні явища часто вживаються в тексті й не виявляють суттєвих для дослідження особливостей, а тому не потребують спеціального аналізу, то можна обмежитися виписуванням тільки деяких яскравих прикладів.

Рекомендації до тексту курсової роботи

Основний етап праці - це виклад і текстове оформлення результатів дослідження.

Добре осмисливши тему курсової роботи, студент спочатку окреслює її основні частини, з допомогою наукового керівника складає орієнтовний план, за яким буде формувати текст. У процесі опрацювання мовного матеріалу цей план може змінюватися, удосконалюватися.

Теми курсових робіт з української мови бувають різноманітними і за характером досліджуваного мовного матеріалу, і за ступенем складності його лінгвістичного аналізу, тому і плани викладу можуть бути також різними. Складання плану курсової роботи вимагає належної уваги, що є необхідною передумовою успішного її написання. Недостатня продуманість послідовності формування тексту приведе до порушення логіки викладу думок, що негативно позначиться на висвітленні теми й обґрунтуванні висновків.

Проаналізований і систематизований у межах обраної наукової проблеми мовний матеріал необхідно структурувати за розділами й підрозділами. Кожен розділ повинен висвітлювати окремі аспекти студійованої проблеми, підрозділ - конкретні її питання. Назви розділів і підрозділів мають бути чітко сформульовані й логічно пов'язані між собою.

Остаточний складений план курсової роботи потрібно погодити з науковим керівником, щоб уникнути можливих помилок і вислухати його поради, вказівки. Після цього слід переходити до написання тексту курсової роботи, літературного оформлення результатів аналізу зібраного матеріалу.

Писати текст курсової роботи треба самостійно, творчо використовуючи лінгвістичну літературу з обраної проблематики дослідження. Списування цілих текстів чи фрагментів праць інших дослідників без покликання на авторів є плагіатом, або інтелектуальною крадіжкою й суперечить правилам наукової доброчесності. Виклад тексту курсової роботи повинен мати свій стиль, бути зв'язним, логічним, доступним для читання та сприймання. Дуже важливим є вміння студента структурувати свої думки, науково компетентно формулювати дефініції, давати чітку характеристику мовним явищам.

У курсовій роботі обов'язковими є такі складові частини:

- вступ із загальною характеристикою роботи;
- основна частина з оглядом теоретичних положень, висвітлених

у науковій літературі та аналізом досліджуваного мовного матеріалу, який ґрунтується на цих положеннях;

- висновки й узагальнення наслідків дослідження.

Готуючи **вступ** (2-3 сторінки), необхідно розкрити сутність досліджуваної проблеми та її місце в сучасній мовознавчій парадигмі, довести актуальність дослідження, окреслити об'єкт і предмет, визначити мету й завдання, послідовне виконання яких приведе до її реалізації, описати методи дослідження та джерела мовного матеріалу.

Об'єктом дослідження з української мови є різноманітні мовні процеси і явища, що викликають дослідницький інтерес.

Предметом дослідження можуть бути конкретні мовні одиниці різних рівнів у їхніх взаємозв'язках й відношеннях, які підлягають безпосередньому аналізу. Предмет дослідження визначається й конкретизується в межах об'єкта та є частковим щодо останнього. Наприклад, у курсовій роботі на тему „Фразеологічне вираження мовленнєвої діяльності в українській мові” об'єкт дослідження - фразеологічна система української мови, предмет - семантичні й функціональні особливості фразеологізмів, що виражають мовлення.

Мета роботи пов'язана з об'єктом і предметом дослідження та з його кінцевим результатом, передбачає вирішення певної лінгвістичної проблеми.

Для реалізації поставленої мети необхідно розв'язати завдання, пов'язані із лінгвістичною інтерпретацією, з'ясуванням лінгвальної природи, аналізом властивостей і функцій досліджуваних явищ.

Вибір методів дослідження зумовлений особливостями теми, специфікою предмета й мети дослідження. При вивченні мовних явищ використовують лінгвістичні методи.

Основним методом є описовий, зорієнтований на вивчення мовних одиниць, їхню класифікацію та лінгвістичну інтерпретацію.

Компонентний аналіз передбачає вивчення окремих елементів аналізованої мовної одиниці, напр.: виділення в лексемах сем, членування слова на морфемі, визначення структурних компонентів речення й ін.

Дистрибутивний аналіз полягає у виявленні функціональних особливостей мовної одиниці в її оточенні, сполучуваності з іншими одиницями.

Зіставний метод слугує для дослідження й опису мови через системне порівняння з іншими мовами для виявлення її специфіки, спільних і відмінних ознак.

Математичні методи використовують для кількісного вивчення поширення мовних одиниць у функціональних стилях, для визначення індивідуальних стилістичних особливостей творів письменників й ін.

Функціональні методи дають можливість з'ясувати особливості й закономірності функціонування мовних елементів, проаналізувати системні відношення в мові й реалізацію їх у мовленні.

Основний зміст роботи може бути викладений у двох розділах, назви яких повинні відображати завдання дослідження. У I розділі необхідно висвітлити погляди мовознавців на досліджувану проблему, подати характеристику стану її вивчення на сьогодні, викласти деякі власні міркування стосовно тих чи тих позицій дослідників на проблему загалом або окремі її аспекти, визначити специфіку лінгвальної природи аналізованого явища. У II розділі слід детально описати результати свого аналізу мовного матеріалу, розлого ілюструючи їх прикладами, подати класифікацію мовних одиниць тощо. Кожен розділ завершують короткі висновки й узагальнення щодо викладених питань.

У лінгвістичних курсових роботах, джерелом мовного матеріалу для яких є твори певного письменника, не варто приділяти багато уваги детальній біографії автора. Доречним буде зауважити специфіку його мовотворчості, а потім зупинитися на особливостях предмета дослідження.

Під час написання роботи слід зважати на міркування мовознавців щодо досліджуваної проблеми, наводячи цитати з опрацьованої літератури. Доречним буде вживання фраз: мовознавець зауважує (підкреслює, відзначає, розглядає, аналізує, стверджує, вважає, характеризує, доводить, торкається проблеми, звертає увагу)..., на думку..., за твердженням..., за визначенням... тощо. Цитати, які студент використовує для підтвердження або пояснення своїх думок, повинні бути наведені дослівно, їх треба брати в лапки й супроводжувати покликаннями на джерело, звідки цитату взято. Не слід захоплюватися надмірним цитуванням. Цитати повинні бути короткими, доречними в контексті викладу результатів дослідження..

Для логічного зв'язку думок і послідовного викладу результатів дослідження рекомендуємо вживати такі слова і фрази: зокрема, а саме, отже, розглянемо приклад, аналіз підтверджує, треба підкреслити, варто відзначити, відомо, що..., дискусійним є питання про..., не викликає сумніву факт, у результаті можна зробити висновок тощо.

Курсову роботу потрібно писати науковим стилем літературної мови, чітко передавати те чи те теоретичне положення своїми словами, а не словами тієї праці, якою студент користується.

Тему дослідження треба розкрити з достатньою глибиною й логічною послідовністю, показати, що нове побачив і висвітлив студент-автор у досліджуваному ним мовному матеріалі, яке практичне і теоретичне значення цієї розвідки. Твердження, думки, положення, висунуті студентом у роботі, мають бути обґрунтовані, аргументовані й добре ілюстровані.

Висновки й узагальнення мають бути логічно пов'язані між собою й відображати розв'язання поставлених завдань, підсумки дослідження. На основі висновків до кожного розділу формулюють загальні висновки (2-3 сторінки).

Завершальним етапом курсової роботи є її редагування і технічне оформлення.

Технічне оформлення роботи

Курсова робота повинна містити:

- титульний аркуш,
- зміст,
- перелік умовних позначень (за необхідності),
- вступ,
- розділ 1,
- розділ 2,
- висновки,
- список використаної літератури,
- список використаних джерел (тексти, які слугували базою для вибірки аналізованого мовного матеріалу)
- додатки (за необхідності).

На титульному аркуші роботи вказують назви вищого навчального закладу, факультету, кафедри, на якій виконувалася робота, повну назву теми курсової роботи, прізвище ім'я та по батькові студента, науковий ступінь, вчене звання, прізвище й ініціали наукового керівника, місто, рік (див. *зразок*).

У змісті подають назви усіх структурних компонентів роботи, зокрема вступу, розділів, підрозділів, висновків, списку використаної літератури, додатків, із зазначенням початкових сторінок (див. *зразок*).

Текст курсової роботи друкують на одній стороні аркуша білого паперу формату А 4 (210×297мм) через інтервал 1,5 до тридцяти рядків на сторінці; шрифт Times New Roman, розмір 14 кеглів, відступи зліва - 3 см, справа -1,5 см, зверху, знизу - 2 см, абзацний відступ - 1,25 см.

На написання вступу приблизно відводиться 2-3 сторінки, розділів основної частини - 20-25 сторінок, висновків від 1,5 до 3 ст.. Обсяг роботи - 25-30 сторінок тексту без урахування додатків і списку використаних джерел.

До формулювань заголовків розділів і підрозділів курсової роботи висуваються такі основні вимоги: стислість, чіткість, із переважанням простих поширених речень, послідовне й точне відображення внутрішньої логіки змісту.

Заголовки структурних частин ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ друкують по центру великими літерами симетрично до тексту, заголовки підрозділів - малими літерами (крім

першої великої) з абзацного відступу, виділяючи жирним шрифтом. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Текст кожної структурної частини роботи варто починати з нової сторінки.

Сторінки, розділи, підрозділи, таблиці тощо нумерують арабськими цифрами.

Титульний аркуш є першою сторінкою роботи, але на ній не ставлять номер. Наступні сторінки нумерують у правому верхньому куті.

Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ без крапки, з нового рядка друкують його назву. Номер підрозділу складається з номера розділу і через крапку номер підрозділу, після якого ставиться крапка і друкують його назву.

У тексті курсової роботи ілюстративний матеріал необхідно виділяти курсивом, аналізовані мовні одиниці - жирним курсивом. Якщо дослідження проведене на матеріалі творів різних письменників, то після наведеної ілюстрації в дужках вказати їхні прізвища; якщо на матеріалі творів одного автора, відзначити відповідні назви творів, напр.: *Колосяться хліба* (Є. Маланюк); *Тихо пливе блакитними річками льон* („Intermezzo”). Доречно також буде фіксувати в дужках сторінки з досліджених джерел, звідки взято приклад.

У тексті курсової роботи використовують цитати для підтвердження власних аргументів з покликаннями на авторитетне джерело. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, щоб не спотворити зміст, закладений автором. Загальні вимоги до цитування:

1) текст цитати починається і закінчується лапками й наводиться в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання; наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку (у цих випадках використовується також вираз „так званий”);

2) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту; пропуск слів, речень без перекручень думок автора допускається і позначається трьома крапками, що можуть ставитись у будь-якому місці цитати;

3) кожна цитата обов’язково супроводжується покликанням на джерело;

4) при непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших

авторів своїми словами) варто бути точним у викладенні думок автора і давати відповідні покликання на джерело;

5) цитування не повинно бути ні надмірним, ні недостатнім.

Подаючи цитати (в лапках) і посилання на лінгвістичні джерела, у яких порушені певні питання з проблеми дослідження, вказують у квадратних дужках номер джерела зі списку використаної літератури і сторінку, напр.: [5, с. 28].

Список використаної літератури в курсовій роботі варто розміщувати в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків (якщо автора немає).

Бібліографічний опис джерел необхідно подавати відповідно до чинних стандартів з бібліотечної справи. Дотримання цих вимог для студента-дослідника є обов'язковим (див. зразок оформлення у Списку рекомендованої літератури).

На написання висновків відводиться 2-3 сторінки.

Типові помилки в написанні та оформленні курсової роботи

1. Зміст роботи не відповідає плану курсової роботи або не розкриває тему повністю чи в її основній частині.

2. Сформульовані розділи (підрозділи) не відбивають обрану для дослідження проблему, стан об'єкта.

3. Мета дослідження не пов'язана з проблемою, сформульована абстрактно і не відбиває специфіки об'єкта й предмета дослідження.

4. Автор не виявив самостійності, робота являє собою плагіат.

5. Не зроблено глибокого і всебічного аналізу сучасної спеціальної літератури (останні 5-10 років) з теми дослідження.

6. Аналітичний огляд публікацій з теми роботи не відбиває рівня дослідженості проблеми на сьогодні.

7. Кінцевий результат не відповідає меті дослідження, а висновки - поставленим завданням.

8. У роботі немає покликань на першоджерела або вказані не ті, з яких запозичено цитати.

9. Бібліографічний опис джерел у списку використаної літератури наведено довільно, без дотримання вимог до його оформлення.

10. Обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам; виклад із помилками, текст неохайний.

Захист курсової роботи

Завершену курсову роботу студент подає науковому керівникові для рецензування не пізніше 15 днів до дати захисту. У рецензії відзначається актуальність теми дослідження, його теоретичне і практичне значення, структура роботи, творче використання лінгвістичної літератури, логічність, послідовність й аргументованість у викладі матеріалу, обґрунтованість висновків, ступінь самостійності у виконанні роботи, грамотність та якість її оформлення.

Захист курсової роботи відбувається прилюдно на спеціальному засіданні кафедри української мови, у присутності наукового керівника, студентів.

У доповіді (8-10 хвилин) автор курсової роботи вказує на актуальність дослідження, його об'єкт, предмет, мету, завдання, джерела мовного матеріалу, ознайомлює присутніх зі змістом своєї роботи, акцентуючи увагу на її результатах, відповідає на поставлені питання. Після цього відбувається обговорення курсової роботи. Першим виступає науковий керівник, а після нього - студенти і члени кафедри. Наприкінці надається заключне слово авторові курсової роботи. Він полемізує з виступаючими, захищає положення, висловлені в курсовій роботі.

Враховуючи якість виконання курсової роботи та рівень її захисту, науковий керівник оголошує остаточну оцінку та заносить у відомість й залікову книжку студента. Студент, який одержав оцінку „незадовільно”, доопрацьовує свою курсову роботу або виконує нову на іншу тему. Оцінка «неприйнятно» не дозволяє доопрацювати курсову роботу, а передбачає повторне вивчення курсу.

Захищені курсові роботи зберігаються на кафедрі. Іноді курсові роботи з рецензіями наукових керівників подають Державній екзаменаційній комісії під час випускних екзаменів.

Критерії оцінювання курсової роботи

Курсові роботи оцінюють за 100-бальною системою.
Диференціювання оцінки відбувається наступним чином:

ШКАЛА ВІДПОВІДНОСТІ

За національною Шкалою	Кількість балів за 100-бальною шкалою	ECTS
відмінно	від 90 до 100	A
дуже добре	від 80 до 89	B
добре	від 75 до 79	C
задовільно	від 60 до 74	D
достатньо	від 50 до 59	E
незадовільно з можливістю повторного виконання	від 35 до 49	FX
неприйнятно з обов'язковим повторним курсом	від 1 до 34	F

Відмінно (90-100 балів)

Курсова робота відповідає всім вимогам до навчально- наукових робіт такого

типу:

- тема розкрита глибоко;
- матеріал проаналізований лінгвістично компетентно;
- одержані результати достовірні й систематизовані;
- висновки логічні й розкривають результати розв'язання поставлених завдань;
- оформлення відповідає чинним вимогам до робіт такого

типу;

- доповідь на захисті відображає зміст курсової роботи.

Дуже добре (80-89 балів)

Курсова робота відповідає всім вимогам до навчально-наукових робіт такого типу:

- тема курсової роботи розкрита повністю;
- наукові концепції з проблематики курсової роботи розглянуто, однак власна позиція автора немає чіткого окреслення;
- мовний матеріал проаналізовано лінгвістично компетентно;
- висновки логічні й розкривають результати розв'язання поставлених завдань;
- оформлення відповідає чинним вимогам до робіт такого

типу;

- доповідь на захисті відображає зміст курсової роботи.

Добре (75-79)

Тема курсової роботи розкрита, але є окремі недоліки принципового характеру:

- поверхово проаналізовані літературні джерела;
- недостатньо використані інформаційні матеріали;
- доповідь логічна, але відображає не всі змістові акценти курсової роботи;

робота загалом оформлена згідно з чинними вимогами, проте містить окремі несистематичні огріхи.

Задовільно (60-74 бали)

Тема курсової роботи в основному розкрита, але є численні недоліки змістового характеру:

- теоретичний розділ має реферативний характер, не містить аналізу підходів до висвітлення проблем, заявлених у темі курсової роботи;
- в аналітичній частині спостерігається надлишок елементів описовості; висновки сформульовані з надмірною узагальненістю;
- добір інформаційно-ілюстративних матеріалів (таблиці, графіки, схеми тощо) не завжди обґрунтований;
- є зауваження щодо оформлення роботи.

Достатньо (50-59)

Тема курсової роботи розкрита частково:

- теоретичний розділ є набором цитат, не містить аналізу поглядів різних науковців;

- аналітична частина містить тільки окремі елементи аналізу мовного матеріалу;
- теоретичні положення недостатньо ілюстровані;
- оформлення покликань не відповідає нормам;
- робота рясніє стилістичними огріхами;
- висновки поверхові й мають формальний характер.

Незадовільно (35-49 балів)

Тема курсової роботи розкрита поверхово, є такі недоліки:

- зміст роботи не відповідає темі;
- аналіз виконаний поверхово;
- у роботі переважають описовість і реферативність, відсутня системність;
- висновки не видаються достовірними;
- фактичний (ілюстративний) матеріал дослідження не проаналізований.

Неприйнятно (1-34 балів)

Тема курсової роботи не розкрита:

- зміст роботи не відповідає темі;
- огляд лінгвістичних концепцій дуже обмежений і не містить жодних власних коментарів;
- автор не виявила лінгвістичної компетентності при аналізі мовного матеріалу;
- висновки короткі, формальні, не пов'язані із завданнями роботи;
- оформлення використаної літератури не відповідає чинним вимогам.

Взірець оформлення титульної сторінки
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО
Факультет філології й журналістики
Імені Михайла Стельмаха

Кафедра української мови

КУРСОВА РОБОТА
з сучасної української літературної мови

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК ЕЛЕМЕНТ
ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ ГРИГОРА ТЮТЮННИКА

Студентки 3-ого курсу ступеня вищої
освіти бакалавр групи З АУА
спеціальності 035.01 *Філологія.*
Українська мова і література
Присяжнюк Тетяни Федорівни

Науковий керівник - к. філол. н., доц. Кухар . Н.І.

Національна шкала -----

Кількість балів: _____

оцінка: ECTS _____

Члени комісії

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

м. Вінниця - 2019 рік

Взірець оформлення змісту

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЗНАЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	5
1.1. Поняття про фразеологічні одиниці	5
1.2. Класифікація фразем	9
1.3. Джерела фразеології	13
1.4. Синонімія, антонімія і багатозначність у 15 фразеологічній системі сучасної української літературної мови	
РОЗДІЛ 2. ФРАЗЕОЛОГІЗМ ЯК АКТИВНИЙ ОБРАЗОТВОРЧИЙ ЧИННИК У НОВЕЛАХ Г. ТЮТЮННИКА	19
2.1. Ідіостиль Г. Тютюнника як цілісне мовне утворення	19
2.2. Розподіл фразеологічних одиниць за їх морфологічним вираженням	23
2.3. Загальноживані та індивідуально авторські фразеологічні конструкції у новелах Г. Тютюнника	27
ВИСНОВКИ	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	37
ДОДАТКИ	38

Орієнтовна тематика курсових робіт

ТЕМИ З ЛЕКСИКОЛОГІЇ І ФРАЗЕОЛОГІЇ

1. Лексеми на позначення почуттів у дискурсі О. Гончара.
2. Лексеми грецького походження у дискурсі Б. Олійника.
3. Лексеми-англіцизми у дискурсі І. Багряного.
4. Фауноніми (найменування свійських тварин) у складі українських фразем.
5. Кольореми у дискурсі Михайла Коцюбинського.
6. Функціонування назв емоцій у дискурсі І. Франка.
7. Слова-синоніми у дискурсі І. Драча.
8. Неологізація українського суспільно-політичного дискурсу.
9. Фразеологізми як елемент художнього тексту Є. Гуцала.
10. Іноніми в поетичній творчості Ліни Костенко.
11. Історизми та архаїзми в історичній прозі Богдана Лепкого.
12. Фразеологічна синоніміка мови творів Т. Шевченка.
13. Контекстуальна синонімія у сучасній художній мові М. Вінграновського.
14. Українська розмовна лексика на позначення природних явищ.
15. Авторські словотвори в поетичній мові Ліни Костенко.
16. Оказіоналізми у творах В. Драча.
17. Застаріла лексика у прозі Ю. Загребельного.
18. Лексико-семантична характеристика іншомовних запозичень (на матеріалі сучасних українських медійних текстів).
19. Особливості функціонування фразеологізмів у творах М. Коцюбинського.
18. Жаргонізми як лексико-семантична група.

ТЕМИ З ОНОМАСТИКИ І ДІАЛЕКТОЛОГІЇ

1. Ергонімія м. Вінниці (лексико-семантичний аналіз).
2. Антропонімікон села р-ну Вінницької області.
3. Варіативність у тематичній групі лексики «Транспорт і комунікація» (на матеріалі центральноподільських говірок).
4. Псевдонімікон діячів української культури (письменників, журналістів).
5. Географічна номенклатура Вінниччини.
6. Структурна організація тематичної групи лексики «Одяг та взуття» в говірці села Вінницької області.

7. Фольклорні тексти як джерело вивчення діалектного мовлення (на матеріалі записів, здійснених у селі району Вінницької обл.).
8. Лексичні особливості говірки села району Вінницької області.
9. Мікрогідроніми села... району... Вінницької області (лексико-семантичні і словотворчі типи).
10. Жіночі імена мешканців села ... Вінницької області (лексико-семантичний аналіз).
11. Прізвиська мешканців села..... району Вінницької області.
12. Структурна організація тематичної групи лексики «Звичаї та обряди» в говірці села ... Вінницької області.
13. Фольклорні тексти як джерело вивчення діалектного мовлення (на матеріалі записів, здійснених у селі району Вінницької обл.).
14. Мовлення мешканців смт. Летичів Летичівського р-ну Хмельницької області крізь призму діалектних особливостей.
15. Пропріальна лексика повісті Марка Вовчка „Інститутка”.
16. Ойконімія території проживання: історико-етимологічний аспект.
17. Лінгвомотивація сучасних українських прізвищ.
18. Ономастичний спектр повісті І.Я. Франка „Перехресні стежки”.
19. Подільські діалектизми у прозі Є. Гуцала (новели на вибір).
20. Номінація їжі та напоїв у південноподільських говірках Вінницької області.

ТЕМИ ЗІ СЛОВОТВОРУ Й МОРФОЛОГІЇ

1. Автосемантичні/синсемантичні повнозначні слова в прозі М. Стельмаха: якісно-кількісні виміри.
2. Палітра іменникових словоформ у творчості Є. Гуцала.
3. Дієслова «фізичної дії» як параметр авторського мовлення (на матеріалі сучасної української поезії).
4. Однослівна номінація процесуальних нерозчленованих денотатів у прозі О. Довженка.
5. Семантичні єдності іменникового типу (у науковому стилі).
6. Інформативно недостатні іменники в граматикалізованих семантичних єдностях (на матеріалі сучасної поезії).
7. Інформативно недостатні дієслова в граматикалізованих

семантичних єдностях (на матеріалі поезій В. Сосюри).

8. Прикметникові лексеми в художньому дискурсі Ліни Костенко.

9. Оказіональний простір художнього дискурсу В. Забаштанського.

10. Категорія роду у світлі традиційної й альтернативної граматики.

11. Категорія відмінка у світлі традиційної й альтернативної граматики.

12. До проблеми статусу суфіксоїдів.

13. Словотвори і типи іменників на позначення осіб за фахом в українській мові.

14. Формально-граматичні ознаки прислівника в прозі Є. Гуцала.

15. Перехідні явища в лексико-граматичних розрядах прикметників.

16. Семантико-граматичні особливості абстрактних іменників.

17. Дієслова фізичних процесів в українській мові.

18. Частиномовний статус інфінітива в українській мові.

19. Вторинні значення особових та часових форм дієслова (на матеріалі художніх творів).

20. Палітра прикметникових словоформ у творчості Івана Драча.

Список рекомендованої літератури

ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

1. *Авксентьев Л.Г.* Сучасна українська мова: Фразеологія Харків: Вища школа, 1988. 134 с.
2. *Алефіренко М.Ф.* Теоретичні питання фразеології. Харків.: Вид-во при Харк. ун-ті, 1987. 133 с.
3. *Бибик С.П.* Словник епітетів української мови К.: Довіра, 1998. 431.
4. *Бойко Н.І.* Структурно-семантичні особливості професійно-термінологічної лексики у мові художньої прози // Мовознавство. 1984. № 1. С. 14-18.
5. *Бурячок А.А.* Формування спільного фонду соціально-політичної лексики східнослов'янських мов. Київ: Наук, думка, 1983.-248 с.
6. *Венжинович Н.* Концептуальна й семантична репрезентація стійких словосполучень в українській мові. // Українська мова. 2008. №1. С. 17-24.
7. *Винник В.О.* Історія української мови: Лексика і фразеологія. Київ: Наук, думка, 1983. 743 с.
8. *Виноградов В. В.* Основные типы лексического значения слова // Лексикология и лексикография: Избр. труды. Москва: Наука, 1977. 312 с.
9. *Дятчук В. В.* Семантична структура і функціонування лексики української літературної мови. Київ.: Наук, думка, 1983. 156 с.
10. *Єрмоленко С. Я.* Фольклор і літературна мова. Київ.: Наук, думка, 1987. - 245с.
11. *Жайворонок В. В.* Лексична підсистема мови і значення мовних одиниць. // Мовознавство. 1999. № 6. С. 32-46.
12. *Іващенко В.Л.* Лексичні конотації у просторі природничої термінології // Мовознавство. 2000. № 6. С. 40-49.
13. *Караванський С.* Оказіоналізми, або слова-унікуми // Українська мова та література. 2001. Квітень (№16). С.11.
14. *Карпіловська Є.* Тенденції розвитку сучасного українського лексикону: чинники стабілізації інновацій // Українська мова 2007. №4. С. 13-15.
15. *Кононенко В.І.* Українська народна фраземіка: трансформація образу // Мовознавство. 1993. № 5. С. 21-27.
16. *Кочергам М.П.* Слово і контекст (Лексична сполучуваність і значення слова). Львів: Вища шк. Вид-во при Львів, ун-ті, 1980. 182 с.
17. *Левицький В.В.* Лексична полісемія та квантитативні методи її дослідження // Мовознавство. 2003. №4. С. 17-25.
18. *Лисиченко Л.А.* Лексикологія сучасної української мови (семантична структура слова) Харків.: Вища школа, 1976. 113 с.
19. *Ломовцева А.* Новітні англізми в українській мові і проблема

- лексичної варіантності // Українська мова. 2003. №1. С. 96-102.
20. *Миллер Е.* Природа лексической и фразеологической антонимии. Саратов: Изд-во Сарат. ун-та, 1990. 222 с.
 21. *Мокієнко В.М.* До питання про зіставний аналіз слов'янської фразеології // Мовознавство. 1979. №5. С. 17-27.
 22. *Передрій Г.Р.* Лексика і фразеологія української мови. Київ.: Рад. шк., 1983. 222 с.
 23. *Русанівський В.М.* Структура лексичної і граматичної семантики. Київ.: Наук, думка, 1983. 236 с.
 24. *Селігей П.О.* Сучасне термінотворення: симптоми та синдроми // Мовознавство. 2007. № 3. С. 48-61.
 25. *Скрипник Л.Г.* Фразеологія української мови. Київ.: Наук, думка, 1973. 280 с.
 26. *Словник української мови:* В 11 т. Київ., 1970-1980.
 27. *Стратулат Н.В.* Семантична неологізація як спосіб збагачення словникового складу української мови // Мовознавство. 2007. № 3. С. 69-77.
 28. *Сучасна українська літературна мова: Лексикологія і Фразеологія* [За ред. І.К. Білодіда]. Київ.: Наук, думка, 1973. 439 с.
 29. *Груб В.М.* Спроба семантичного аналізу лексики цілеспрямованої діяльності // Мовознавство. 2007. №4-5. С. 57-70.
 30. *Ужченко В.Д.* Українська фразеологія. Харків.: Основа, 1990. 167 с.
 31. *Українська мова.* Енциклопедія. Київ.: Українська енциклопедія, 2004. 824с.
 32. *Фразеологічний словник української мови:* У двох кн. [Уклад. В.М. Білоноженко та ін.]. Київ.: Наук, думка, 1993.

ОНОМАСТИКА І ДІАЛЕКТОЛОГІЯ

1. *Архангельська А.М.* До питання про засади побудови загальної ономастичної моделі номінації // Мовознавство. 1998. № 4-5. С.18-25.
2. *Бевзенко С.П.* Українська діалектологія. Київ., 1980.-246 с.
3. *Бевзенко С.П.* Вивчення української діалектології // Історія українського мовознавства. К., 1991. С.128-150.
4. *Белей Л.О.* Як «промовляють» імена літературних персонажів: про мовні засоби української літературно-художньої антропонімії // Мовознавство. 2002. № 1. С. 23-30
5. *Белей Л.* Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії 19-20 ст. Ужгород, 1995.
6. *Белей Любомир.* Нова українська літературно-художня

антропонімія: проблеми теорії та історії. Ужгород, 2002. 176 с.

7. *Белій Любомир*. Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії XIX-XX ст. Ужгород, 1995. 120 с.

8. *Бучко Д.* Проблемні питання української ономастичної термінології // Науковий вісник Чернівецького університету. Слов'янська філологія: зб. наук, праць. Чернівці : Рута, 2007. Вин. 356-359. С. 255-260.

9. *Бичко З.М.* Діалекти української мови // Етнографія України: Навчальний посібник. Львів: Світ, 1994. С.59-168.

10. *Горпинич Б.В.* Відтопонімний словотвір в українській мові : [Монографія] Дніпропетровськ : Нова ідеологія, 2013. 368 с.

11. *Горпинич В.* Проблематика когнітивної ономастики // Мовознавство. 2007. № 1. С. 37-40

12. *Горпинич В.О.* Прізвища Дніпровського Припоріжжя (словник): близько 20 000 прізвищ. Дніпропетровськ: Пороги, 2003. 272 с.

13. *Гриценко П.Ю.* Моделювання системи діалектної лексики. Київ.: Наук, думка, 1984. 226 с.

14. *Дзензелівський Й.О.* Програма для збирання матеріалів до Лексичного атласу української мови. Київ., 1987. 308 с.

15. *Дзензелівський Й.О.* Конспект лекцій з курсу української діалектології: Вступні розділи. Ужгород, 1966. 98 с.

16. *Єфименко І.В.* З історії виникнення і розвитку українських прізвищевих назв // Мовознавство. 2001. № 5. С. 75-87.

17. *Єфименко І.* Дещо про походження сучасних українських прізвищ. // Дивослово. 2002. № 11. С. 18-19.

18. *Жилко Ф.Т.* Нариси з діалектології української мови Київ., 1966. 303 с.

19. *Желізняк І. М.* Про деякі лінгвістичні ознаки власних назв // Мовознавство. 2001. № 1. С. 13-18.

20. *Захарків О.Т.* Діалектна лексика як один із виявів духовної культури народу // Мова і культура нації: Тези доповідей. Львів, 1990. С. 94-96.

21. *Зубов М.І.* Ім'я персонажа як елемент мовленнєво-образної структури художнього твору // Літературна ономастика української та російської мов: взаємодія, взаємозв'язки. Київ: НМК ВО, 1992. С. 4-14.

22. *Карпенко О.Ю.* Спільне і відмінне в асоціативному осмисленні різних розрядів онімів // Записки з ономастики: зб. наук, праць. - Одеса. : Астропринт, 2005. Вип. 9. С. 47-53.

23. *Карпенко Ю.О.* Гумористична ономастика // Мовознавство. 2006. № 2-3. С.19-23.

24. *Корнієнко І.А.* Від професійно-соціальних назв до сучасних

прізвищ (на матеріалі антропонімів Дніпровського Припоріжжя) // Українська література в загальноосвітній школі. 2005, №2. С. 16-17.

25. *Леонова В.В.* Намінація рис людини в українських східнослов'янських говірках: Монографія. Луганськ: Альфа-матер, 2004. 193 с.

26. *Лупол А.В.* Найчастотніший онім у поезіях Василя Стуса // Записки з ономастики: зб. наук, праць / [відп. ред. Ю. Карпенко]. Одеса: Астропринт, 2009. Вип. 12. С. 79-88

27. *Лупол А.В.* Оніми біблійного кола у поезіях Василя Стуса // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Філологічні науки / [відп. ред. Л.М. Марчук]. - Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2009. Вип. 20. С. 366-369.

28. *Мартинова Г.І.* Середньопадніпряньський діалект. Фонологія і фонетика. Черкаси, 2003. 367 с.

29. *Матвіяс І.Г.* Діалектна основа мови в поезії Тараса Шевченка // Мовознавство. 2002. № 1. С. 11-16.

30. *Матвіяс І.Г.* Діалектна основа вокалізму в українській літературній мові // Мовознавство. 2004. № 4. С. 15-24.

31. *Матвіяс І.Г.* Діалектна основа консонантизму в українській літературній мові // Мовознавство. 2005. № 2. С.32-40.

32. *Мельник М.Р.* Ономастика творів Ліни Костенко: Автореф. дис... канд. філол. Наук. Одес. держ. ун-т ім. П. Мечникова. Одеса, 1999. 18с.

33. *Мигoliniнець О.Ф.* Українські говірки Закарпаття (Збірник текстів). Ужгород, 2002. 64 с.

34. *Німчук В.* Про походження українських діалектів // Україна. Наука і культура. 1993. Вип. 26-27. С. 233-250.

35. *Ономастика і апелятиви:* зб. наук. пр. Вип. 21. [За ред. В.О. Горпинича]. Дніпропетровськ: Пороги, 2004. 170 с.

36. *Павликівська Н.М.* Питання української псевдонімії ХХ століття: Монографія. Вінниця : «Глобус-Прес», 2009. 388 с.

37. *Павликівська Н.М.* Словник псевдонімів ОУН-УПА. Вінниця : О. Власюк, 2007. 440 с.

38. *Познанська В.Д.* Усічені особові імена в сучасній антропонімії Донеччини // Лінгвістичні студії: зб. наук. пр. Вип. 11. Ч. 1. Донецьк, 2003. С. 317-321.

39. *Редько Ю.* Словник сучасних українських прізвищ: У двох томах. Львів, 2009. Т. 1: А-М. XXVI, 720 с.

40. *Редьква Я.П.* Інтернаціональний словник ономастичної термінології (короткий огляд стану справ і пропозицій від України) // Студії з ономастики та етимології / Відп. ред. О.П. Карпенко. Київ., 2006. С. 124-129.

41. *Скорук І.Д.* Динаміка антропонім ікону в ХХ ст. : автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. філ. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова». Київ., 1999. 20 с.

42. *Словник мікрогідронімів України*. Волинь. Житомирщина. Запоріжжя. Київщина. Кіровоградщина. Полтавщина. Черкащина / [Уклад. : І.М. Железняк та ін.; Під ред. О.П. Карпенко]. Київ : Обереги, 2004. 448 с.

43. *Словник мікрогідронімів і мікротопонімів північно-західної України та суміжних земель* / [Упоряд. Г.Л. Аркушин]. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. Т.1. 408 с.

44. *Торчинський М.М.* Денотатно-номінативна структура антропонім ікону української мови // Наукові праці Кам'янець-Подільського держ. ун-ту: Філологічні науки. Кам.-Подільський : Аксіома, 2007. Вип. 15.-Т. 1. С. 146-150.

45. *Торчинський М.М.* Українська ономастична термінологія (проект) і її значення для становлення денотатно-номінативної класифікації власних назв // Українська термінологія і сучасність: зб. наук, праць. Київ., 2007. Вип. VII. С.298-302.

46. *Трійняк І.І.* Словник українських імен. Київ.: Довіра, 2005.

47. Хом'як І. Взаємодія літературної мови і діалектів // Дивослово. 2000. № 10. С. 12-14.

48. *Чучка П.* Власне українські особові імена // Дивослово, 2004. №4. С. 19-22.

49. *Чучка П.* Глобальні, національні та регіональні ознаки прізвищ українців // Дивослово. 2003. № 10. С. 23- 25.

50. *Чучка П.П.* Антропонімія як засіб етнічної ідентифікації людності // Мовознавство. 1988. № 1. С. 11-21.

51. *Шеремета Н.П.* Навчальна практика з діалектології Кам'янець-Подільський, 2003. 82 с.

52. *Ярова С.А.* Функціонування власних назв у художньому тексті та проблема їх перекладу // Філологічні студії. Луцьк, 2004. С. 230-235.

СЛОВОТВІР. МОРФОЛОГІЯ

1. *Авдєєва С.* Морфологічна парадигматика української мови // Українська мова. 2003. №3-4. С. 65-76.

2. *Арполенко Г.П.* Числівник української мови. Київ.: Наук, думка, 1980. 241 с.

3. *Безпояско О.К.* Морфеміка української мови. Київ.: Наук, думка, 1987. 212 с.

4. *Безпояско О.К.* Граматика української мови: Морфологія. Київ.: Либідь, 1993. 336 с.

5. *Висоцький А.* Прислівники як модифікатори дієслова-

предиката й речення // Українська мова. 2005. №4. С. 16.

6. *Вихованець І.Р.* Прийменникова система української мови. Київ.: Наук, думка, 1980. 286 с.

7. *Вихованець І.Р.* Система відмінків української мови. Київ.: Наук, думка, 1987. 231 с.

8. *Вихованець І.Р.* Частини мови в семантико-граматичному аспекті. Київ: Наук, думка, 1988. 255 с.

9. *Вихованець І.Р.* Теоретична морфологія української мови: Академ. граматики української мови [За ред. І. Вихованця]. Київ: Унів. вид-во „Пулсари”, 2004. 400 с.

10. *Возний Т.М.* Словотвір дієслів в українській мові у порівнянні з російською та білоруською. Львів: Вища шк., 1981. 187 с.

11. *Гнатюк Г.М.* Дієприкметник у сучасній українській літературній мові. Київ.: Наук, думка, 1982. 248 с.

12. *Городенська К.Г.* Проблема виділення словотвірних категорій (на матеріалі іменника) // Мовознавство. 1994. № 6. С. 22-28.

13. *Городенська К.Г.* Граматичний словник сполучників (концепція та проблеми укладання) // Українська мова. 2005. №2. С.28-35.

14. *Горинич В.О.* Будова слова і словотвір. Київ.: Рад. шк., 1977. 118с.

15. *Грищенко А.П.* Прикметник в українській мові. Київ.: Наук, думка, 1978. 207 с.

16. *Грещук В.В.* Поняття словотвірної парадигми в сучасній дериватології // Мовознавство. 1985. №1.

17. *Грещук В.В.* Словотворчий потенціал прикметників на позначення внутрішніх якостей людини // Мовознавство. 1992. №3. С.8-15.

18. *Загнітко А.П.* Дієслівні категорії в синтагматиці і парадигматиці. Київ.: НМК ВО, 1990. 132 с.

19. *Загнітко А.П.* Позиційна модель речення і валентність дієслова // Мовознавство. 1994. № 2-3. С. 48- 56.

20. *Загнітко А.П.* Теоретична граматики української мови. Морфологія. Донецьк: ДонДУ, 1996. 437 с.

21. *Історія української мови. Морфологія.* За ред. С.П. Бевзенко, А.П. Грищенко, Т.Б. Лукінова. Київ.: Наук, думка, 1978. 540 с.

22. *Карпіловська Є.А.* Формальне варіювання суфіксів у сучасній українській мові // Мовознавство. 1993. № 5. С. 35-43.

23. *Клименко Н.Ф.* Система афіксального словотворення сучасної української мови. Київ.: Наук, думка, 1973. 186 с.

24. *Клименко Н.* Осново- і словоскладання у процесах номінації сучасної української мови // Українська мова. 2003. №3-4. С. 83-105.

25. *Леонова М.В.* Сучасна українська літературна мова:

Морфологія. Київ.: Вища шк., 1983. 264 с.

26. *Матвіяс І.Г.* Іменник в українській мові. Київ.: Рад. шк., 1974. 184 с.

27. *Матвіяс І.Г.* Уніфікація варіантів у словотвірній системі української літературної мови // Мовознавство. 2003. №4. С.57-65.

28. *Плющ М.Я.* Граматика української мови: У 2 ч. 4.1. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: Підручник. Київ.: Вища шк., 2005. 286 с.

29. *Русанівський В.М.* Структура українського дієслова. Київ.: Наук, думка, 1971. 315 с.

30. *Русанівський В.М.* Дієслово - рух, дія, образ. Київ.: Рад. школа, 1977. 110 с.

31. *Соколова С. О.* Семантичний аспект словотвірної мотивації (на матеріалі префіксального словотвору дієслова) // Мовознавство. 2000. №3. С. 33-41.

32. *Соколова С.О.* Префіксальний словотвір дієслів у сучасній українській мові. Київ.: Наук, думка, 2003. 283 с.

33. *Сучасна українська літературна мова: Морфологія / За ред. І.К. Білодіда.* Київ.: Наук, думка, 1969. 583 с.

34. *Штонь О.П.* Типологічна структура багатозначних відносних прикметників сучасної української мови // Мовознавство. 1997. №2-3. С. 61-67.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Бюлетень* ВАК України. 2000. №2.
2. *Збірник* основних нормативних актів про вищу освіту, наукову діяльність, підготовку та атестацію наукових кадрів I За ред. М.І. Панова. Харків: Гриф, 2003. 336 с.
3. *Іванова Л.П.* Методы лингвистических исследований. Київ.: ИСИО, 1995. 86с.
4. *Мороз І.В.* Структура дипломних, кваліфікаційних робіт та вимоги до їх написання, оформлення і захисту. Київ.: Курс, 1997. 56 с.
5. *Наукова* робота в педагогічному вузі: Методичні поради до виконання курсових робіт студентами денної та заочної форм навчання факультету української мови та літератури. Упоряд. Г.Й. Давиденко, О.М. Семенов. Глухів: РВВ ГДПІ, 2000. 52 с.
6. *Тематика* та методичні поради до написання курсових робіт з української мови. Упоряд. М.І. Пентилюк, В.О. Нагіна. Київ.: РУМК, 1990. 52 с.
7. *Цехмістрова Г.С.* Основи наукових досліджень: Навч. посібн. Київ.: Вид. Дім „Слово”, 2004. 240 с.
8. *Шейко В.М.* Організація та методика науково-дослідницької діяльності: Підручник. Київ.: Знання, 2006. 307 с.
9. *Штонь О.П.* Курсова робота з української мови. Тернопіль: Навчальна книга-Богдан, 2002. 64 с.

**Н.М. Павликівська
О.А. Павлушенко**

**Методичні рекомендації
до написання курсових робіт
з української мови**

для студентів ступеня вищої освіти *бакалавр* спеціальностей
*014.01 Середня освіта (українська мова і література),
035.01 Філологія. Українська мова і література*

Підписано до друку 02.12.19.
Формат 64x84/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умов. друк. арк. 2,25. Обл.-вид. арк. 2,09.
Наклад 100 прим. Зам. №2011.

Віддруковано з оригіналів замовника.
ФОП Корзун Д.Ю.
21027, а/с 8825, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 21.
Тел.: (0432) 69-67-69,603-000.
e-mail: info@tvoru.com.ua
<http://www.tvoru.com.ua>